

Když přijdou chvíle

Pacifik

Když přijdou chvíle jaký znáš,
jako v poušti klopýtáš,
je bůhví kolik nadějí
a vzpomínek co zahřejí.
V nich rád se vracíš domů.

Tak věř si! U sta hromů!
A trápení svý jednou rozmotáš.

Když přijdou chvíle loučení,
bouře život promění,
je vzácná každá hodina,
když vítr vát už začíná.
Mámě píšeš z války - jak se máš
a psaní do obálky - z války
s rozechvěním v srdci zastrčíš.

Ať plují mraky tisíc mil,
nový svět jsi objevil,
má cenu každý svítání,
jen pláč se skryje do dlaní.
Stárneš v týhle válce,
a kreslíš na obálce,
čtyřlístek, co zbejvá pro štěstí.

Chceš zpátky letět nebo plout
a někde v trávě procitnout,
vždyť všechno jednou konec má
a další cesta začíná.
Letět zpátky domů, kde znáš i stíny stromů
a celej den si s dětmi můžeš hrát.